

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 27. april 1992 af Tribunale di Genova som et led i den frivillige retspleje efter begæring af notar Alessandro Corsi

(Sag C-223/92)

(92/C 160/08)

Ved kendelse afsagt den 27. april 1992, indgået til Domstolens Justitskontor den 18. maj 1992, har Tribunale di Genova som et led i den frivillige retspleje efter begæring af notar Alessandro Corsi forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Skal det gebyr for selskabers registrering i selskabsregistret, som er indført ved lovdekret nr. 69 af 2. marts 1989, der er konverteret til lov nr. 154 af 27. april 1989 (art. 36, stk. 8), antages at udgøre en afgift, som er forbudt efter artikel 10 i Rådets direktiv 69/335/EØF⁽¹⁾, eller omvendt at være omfattet af ordene »afgift, der har karakter af vederlag« i artikel 12, litra e), i samme direktiv og dermed for en afgift, som retsmæssigt kan opkræves?

⁽¹⁾ EFT nr. L 249 af 3. 10. 1969, s. 25.

Sag anlagt den 18. maj 1992 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg

(Sag C-224/92)

(92/C 160/09)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 18. maj 1992 anlagt sag mod Storhertugdømmet Luxem-

bourg af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Xavier Lewis, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos Roberto Hayder, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Centre Wagner.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser efter artikel 11 i Rådets direktiv 86/662/EØF af 22. december 1986 om begrænsning af støjemissionen fra hydrauliske grave-maskiner, gravemaskiner med tove, dozere og læssere samt gravelæsemaskiner⁽¹⁾ — og sine forpligtelser efter EØF-Traktatens artikel 5 og 189 ved ikke at have vedtaget de lov- og forvaltningsforskrifter, der er nødvendige for at efterkomme direktivet og/eller ved ikke at have givet Kommissionen meddelelse om de omhandlede gennemførelsesforskrifter.
2. Storhertugdømmet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

EØF-Traktatens artikel 189, hvorefter et direktiv med hensyn til det tilsigtede mål er bindende for hver medlemsstat, som det er rettet til, indebærer tillige en forpligtelse for medlemsstaterne til at overholde de gennemførelsesfrister, der er fastsat i direktiverne. Denne frist udløb for nævnte direktivs vedkommende den 30. juni 1988, uden at Storhertugdømmet Luxembourg havde vedtaget de bestemmelser, som var nødvendige for at efterkomme direktivet.

⁽¹⁾ EFT nr. L 384 af 31. 12. 1986, s. 1.